

Năm Nhuận Là Năm Dài

Năm Canh Tý không nhuận, hôm nay là Tết mình! "Mình" nghe như Bình Minh - anh hôn em một miếng!

Tôi thả làn khói quyện / điếu thuốc cho đầu ngày. Buồn không bay lên cây / mà buồn nằm trong con mắt!

Trong cả...gan ruột thắt. Đau rồi, từng câu thơ! Ồ lạ, sao không mơ cho đêm ngày đều mộng?

Ồ lạ, sao mình sống...một cách hồn-nhiên-buồn! Lại muốn nói Quê Hương, lại mịt mờ yêu quý!

Nhìn lịch, hai Thế Kỷ...Hai Thế Kỷ nhập nhòe...Không lời khen lời chê cho những gì nghĩ lại!

Thì ra ai cũng phải? Hoan hô vẫn tung bưng. Đả đảo rồi đứng đưng...vì ai cũng phải sống!

Trần gian là cõi trống, bụi bặm bay mù thôi...

*

Lá không còn để rơi. Cây đào hoa chưa nụ. Tiết trời đang quá xấu, tuyết, mù sương, giá băng...

Mỹ, đang tháng đầu năm, đang sắp thay Tổng Thống, có người thì thất vọng, có người thì hân hoan...

Tôi giụi điếu thuốc tàn, Thở ra hơi thở lạnh. Nếu chừ em bên cạnh / anh chải tóc cho em...

Rồi anh nói gì thêm? Anh hôn em một miếng! Cái miệng em mím mím, cái má em hồng hồng...

Nếu em đừng lấy chồng, đã không hai Thế Kỷ!

Trần Văn Lệ